

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

(Ἡ σημασία καὶ ὁ ρόλος της)

Ἰπὸ τοῦ κ. Ε. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Κοσμητορὸς τῆς Σχολῆς

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ συνεχίζουσα τὸ ὠραῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἐπετέλεσεν εἰς Ἀθήνας ἀναπτύσσει ἤδη τὴν δημιουργικὴν της προσπάθειαν εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ Πειραιῶς, τῆς πρώτης Βιομηχανικῆς πόλεως τῆς Χώρας μας.

Εὐλαβικὴ στρέφεται ἡ μνήμη μας πρὸς τοὺς ἀειμνήστους Ἐπ. Χαρίλαον, Ἄν. Χατζηκυριάκον, Μιχ. Ρινόπουλον καὶ Νικ. Κανελλόπουλον, ἰδρυτὰς τῆς Σχολῆς, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν δημιουργικὴν προσωπικότητά των, τὴν κοινωνικότητα τῆς ἀντιλήψεώς των καὶ τὴν εὐρύτητα τῆς ἐμπνεύσεώς των διέγνωσαν, τέταρτον τοῦ αἰῶνος πρὶν, τὴν ἀνάγκην τοῦ νέου καὶ πρωτοποριακοῦ τούτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος.

Ἡ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἰδρυθεῖσα ἀρχικῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν μέσων στελεχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων προώδευσεν ἔκτοτε, ἐξελίχθη εἰς Ἀνωτέραν καὶ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1958 ἀνεγνωρίσθη ὡς Ἀνωτάτη καταλαβοῦσα ἐξέχουσιν θέσιν μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἰσοτίμων Σχολῶν.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐξελίξεως ταύτης ἀνήκει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς, εἰς τοὺς Καθηγητὰς αὐτῆς καὶ εἰς τὸν ἐμπνευσμένον Διευθυντὴν της καὶ μετέπειτα Κοσμητορὰ κ. Στράτον Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος μὲ τὰς δημιουργικὰς του πρωτοβουλίας, τὸν φλογερὸν ζῆλον, τὴν ἀκαταπόνητον δραστηριότητα καὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν του ἔθεμελίωσεν ἔργον, τὸ ὁποῖον πάντες θαυμάζομεν καὶ ἀναγνωρίζομεν, ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος. Εἶναι ἀδύνατον νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἰκανότητα αὐτοῦ, συνδυαζομένην μὲ ἄφθαστον ρητορικὴν δεινότητα, νὰ μεταδίδῃ τὸν παλμόν του καὶ νὰ αἴρῃ τοὺς συνεργάτας του καὶ ἀκροατὰς του εἰς ἀνωτέρας σφαίρας. Ἡ πολυμαθεία του, ἐδραιουμένη ἐπὶ μιᾷ εὐρυτάτης φιλοσοφικῆς καὶ κοινωνιολογικῆς κατάρτισεως, ἐπέτρεπε τὴν ἄνετον ἐξέτασιν κάθε προβλήματος καὶ ἤνοιγεν ἐκάστοτε νέας ἀπόψεις, ἡ δὲ ἐμμονὴ του εἰς τοὺς ἀντικειμενικοὺς του σκοποὺς, πρὸς ἐξύψωσιν τῆς Σχολῆς, ἀπελέλει ὑποδειγματικὴν ἀρετὴν διὰ τὸ δημόσιον λειτούργημα ὅπερ ἤσκει ἐπὶ τόσα ἔτη.

Δι' αὐτὸ πολλάκις ἡ ἀρετὴ τοῦ αὐτῆ ἐξελήφθη ἀδίκως ὡς αὐταρχικότης καὶ δυστροπία.

Ἡ Α.Β.Σ. πιστεύει ὅτι, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν σχεδίων διὰ μίαν συγχρονησμένην οικονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, δεσπόζουσαν κατέχει θέσιν ἡ παιδεία μας εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας. Ἐτονίσθη κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ ἀρμόδια πρόσωπα ὅτι τὰ προβλήματα τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμιακοῦ μας δυναμικοῦ, τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τῆς βελτιώσεως τῶν παραγομένων ἀγαθῶν, ὥστε νὰ καταστοῦν διεθνῶς συναγωνίσιμα, συνδέονται ἀρρήκτως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας Ὀργανώσεως καὶ τῆς πλήρους ἀξιοποιήσεως τῶν πνευματικῶν ἰκανοτήτων τῆς φυλῆς μας. Ἡ Σχολὴ μας πιστεύει ἀκόμη ὅτι ἡ οικονομικὴ πρόοδος μιᾶς Χώρας δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον με ἐπενδύσεις εἰς κεφάλαια καὶ μηχανήματα παντὸς εἶδους. Πρέπει παραλλήλως νὰ γίνουσι ἐπενδύσεις εἰς ἀποθέματα εἰδικότητων καὶ μορφώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου συντελεστοῦ τῆς παραγωγῆς ὑπὸ μορφήν ὀργανώσεως καταλλήλου συστήματος ἐκπαιδεύσεως. Αἱ σημεριναὶ ἀνάγκαι μιᾶς διαρκῶς ἐξελισσομένης καὶ ἐπεκτεινομένης βιομηχανίας ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς, πλησιεστέρας τεχνικὰς γνώσεις (ὑπὸ τὴν εὐρείαν τοῦ ὄρου ἔννοια) καὶ μεγαλυτέρας δυνατότητας αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως εἰς τὸν τομέα τῆς εἰδικῆς ἀπασχολήσεως ἐνὸς ἐκάστου.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὀρθῶς ἡ Σχολὴ μας συνέλαβε τὸ πρόβλημα καὶ ὀργάνωσε τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων της διαρκῶς εὐρυνόμενον με τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, οὕτως ὥστε νὰ παρασκευάσῃ τὰ εἰδικευμένα στελέχη διὰ τὴν κάλυψιν τῶν διοικητικῶν καὶ ὀργανωτικῶν ἀναγκῶν, τόσον τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅσον καὶ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ὀργανισμῶν τῶν ἐπιφορτισμένων με τὴν παρακολούθησιν καὶ προώθησιν τῆς βιομηχανικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τῆς Χώρας μας. Τὸ ἰδανικὸν τῆς νέας ταύτης ἐπαγγελματικῆς καὶ συγχρόνως ἐπιστημονικῆς παιδείας διὰ τὸν τόπον μας πρώτη ἐκήρυξεν ἡ Σχολὴ μας καὶ τὸ προβάλλει ὑπερηφάνως ἐνώπιον τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς γνώμης. Ἴσως ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον Προμηθεὺς καὶ δι' αὐτὸ πολλάκις συνεκέντρωσε τὴν ἐχθρότητα ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς κατανέμονται συμμετρῶς εἰς πέντε ὀργανικοὺς κύκλους ἤτοι : 1) Οἰκονομικὰ μαθήματα, 2) Ἐμπορικὰ μαθήματα, 3) Νομικὰ μαθήματα, 4) Μαθήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος καὶ 5) Τεχνικὰ μαθήματα.

Διὰ τὴν διδασκαλίαν ὅλων τῶν ἀνωτέρω κύκλων μαθημάτων ἡ Σχολὴ χρησιμοποιεῖ ἐν Ἐπιτελεῖον εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἀνωτέρας στάθμης με ἄριστα ἀποτελέσματα.

Διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν της προσπάθειαν ἐμερίμνησε διὰ τὴν σύστασιν Σχολικῶν Ἰδρυμάτων ἐχόντων τριπλοῦν προορισμόν. Ἦτοι : 1) τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς ἢ καὶ ἄλλων ἀτόμων εἰς τὸν χειρισμὸν θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τὴν ἐπιτυχεῖ ἀντιμετώπισιν

προβλημάτων τῆς πράξεως, 2) τὴν Ἐπιμορφωτικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ τὸν Ἐπισημονικὸν συγχρονισμόν στελεχῶν τεταγμένων εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς ἐν γένει οἰκονομίας, 3) τὴν πολὺπλευρον κατὰ πλάτος καὶ ἰδίᾳ κατὰ βάθος μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας. Οὕτω ἡ Σχολὴ ὀργανωθείσα εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς Ἴδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας διείδεν ἐν κενόν καὶ μίαν ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν εἰς τὸν τομέα τῆς Στατιστικῆς ἐν Ἑλλάδι. Καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς, ἡ ὁποία πρώτη ἐξ ὄλων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἱδρυσεν, ὠργάνωσε τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπεν εἰς τοὺς ἀκολουθούτους σκοποὺς : Πρῶτον νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας εἰδικούς διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν πολυαριθμῶν στοιχείων, ἅτινα συγκεντρῶνται ἐπὶ τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ὄργανισμῶν. Νὰ μορφώσῃ ἐμπειρικούς στατιστικούς ὑπαλλήλους τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων κοινωφελῶν, Δημοσίων Ὄργανισμῶν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δευτέρας κατηγορίας τῆς Στατιστικῆς Ἑλληνικῆς Ὑπηρεσίας. Εἰς τὸ ἔργον τῆς αὐτῆς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπέτυχεν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ὅμοίως ἡ Σχολὴ ἀπέδωκεν πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὄργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐργοστασίων, τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας, τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, περιέλαβεν ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον μαθήματα ἀνθρωπίνου παράγοντος.

Δὲν ἠρκέσθη ὁμως εἰς τοῦτο. Αἱ σύγχρονοι ραγδαῖα ἐξελίξεις τῆς τεχνικῆς προόδου συνοδευόμεναι ἀπὸ μίαν διαγραφομένην πνευματικὴν ἐπανάστασιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν τεχνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς, ὤθησαν εἰς τὴν ἱδρυσιν εἰδικῶν Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως πρὸς ἔτι ἀρτιωτέραν μόρφωσιν τῶν στελεχῶν τῶν τε ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν διότι οἱ δύο οὗτοι τομεῖς εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀλληλένδετοι.

Πρέπει οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τυχόν νέων ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν εἰς οἰανδήποτε βαθμίδα τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἂν εὐρίσκωνται νὰ εἶναι ἐνήμεροι καὶ τῶν αὐριανῶν τάσεων. Δὲν εἶναι τόσον τὰ ὑλικά μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσιν ἀτόμων καὶ ἐθνῶν εἰς τὴν εἰρηνικὴν διεθνή πάλιν ἀλλὰ κυρίως αἱ ἰδέαι, ὁ δυναμισμός. Σκαπανεῖς τῆς νέας προσπάθειας εἶναι οἱ τεχνικοὶ καὶ τὰ διοικητικὰ στελέχη. Τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τοὺς σημερινούς ἡγέτας τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πρὸς τοὺς φιλοδοξοῦντας ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν.

Ἡ καλὴ ἡγεσία εἶναι πλέον ὑποχρέωσις ὑψίστης σημασίας καὶ διὰ τὴν ἡγεσίαν αὐτὴν ἔχει ὀργανωθῆ ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τοῦ κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως ὅπου ἡ διδασκαλία ἐπιζητεῖ νὰ θέσῃ τὰ προβλήματα, νὰ προκαλέσῃ συζητήσεις, νὰ πραγματοποιήσῃ ἐρεῦνας, νὰ ἀναζητήσῃ τὰς καλυτέρας συγκριτικῶς λύσεις.

Τὸ τέρᾶστιον Ἑλληνικὸν Ναυτιλιακὸν Οἰκοδόμημα, τὸ εἰς τὸ διάστημα

τῶν ὀλίγων τελευταίων ἐτῶν δημιουργηθὲν διὰ τὴν ἀναπτυχθῆ καὶ ἀναπτύχθῃ περαιτέρω χρειάζεται ὀργάνωσιν διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν καὶ ἔχει πρὸς τοῦτο ἀνάγκην πολλῶν μὲ ἐξειδικευμένην μόρφωσιν καὶ πείραν διοικητικῶν στελεχῶν. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἔλλείπουν εἰς τὴν χώραν μας ὄλονεν καὶ περισσότεροι ξένοι προσλαμβάνονται εἰς τὰς ἑλληνικὰς ναυτιλιακὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐν ὅψει τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν χώραν μας ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἡ δημιουργία τῶν ἐπισημονικῶς καὶ τεχνικῶς καταλλήλων στελεχῶν, τῶν ὁποίων αὕτη ἔχει ἀνάγκην προβάλλεται ὡς θέμα ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας. Ἡ Σχολὴ αἰσθανομένη ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὸ ὑφιστάμενον κενὸν καὶ ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς ναυτιλίας μας διὰ τοῦ Κέντρου Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν, τὸ ὁποῖον ἴδρυσε καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἐν Πειραιεῖ.

Ἡ σημασία ἐξ ἄλλου τοῦ Τουρισμοῦ, τῆς Βιομηχανίας αὐτῆς τῶν ξένων ὡς ἀπεκλήθη, καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὡς παραγωγικοῦ παράγοντος ἐγένετο ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν ἀντιληπτή, ὥστε ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ καταβάλλεται ἀξιόλογος καὶ σοβαρὰ προσπάθεια τόσον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἔντονον ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ. Ὁ τουρισμὸς ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν παρουσιάζει πολυσχιδῆ προβλήματα διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων δὲν ἀρκοῦν πάντοτε αἱ πρακτικὰ μόνον γνώσεις. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἀπαιτεῖ ἐνδελεχῆ καὶ συστηματικὴν ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἔρευναν, τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας ν' ἀποτελοῦν τὸ σταθερὸν ἐπιστημονικὸν ἔρεισμα διὰ τὸν καταρτισμὸν ἐνὸς τουριστικοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῶν κατ' ἴδια ἐνδεικνυομένων λύσεων. Ἐπεκτείνουσα τὴν ἐκπαιδευτικὴν αὐτῆς προσπάθειαν ἡ Σχολὴ ἴδρυσε τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ὀρίζεται ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τουριστικῆς οἰκονομίας, νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς, ἡ ὑπόδειξις περὶ τῶν ἐπὶ σχετικῶν ζητημάτων ληπτέων μέτρων, ἡ ὑποβοήθησις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων τουριστικοῦ περιεχομένου ὡς ἐπίσης καὶ εἰς σύνταξιν σχετικῶν μελετῶν, ἡ διαμόρφωσις ἀνωτέρων τουριστικῶν στελεχῶν καὶ τέλος ἡ διάδοσις τῶν τουριστικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς ἐν τῇ χώρᾳ συνειδήσεως. Παραλλήλως ἰδρύθη ὡς Κέντρον εἰδικεύσεως τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαίδευσεως δι' εἰδικὴν μόρφωσιν τῶν Τουριστικῶν στελεχῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ τῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὴν Σχολὴν ἀνετέθη ἡ κατάρτισις τῶν Ξεναγῶν παρὰ τοῦ Ε.Ο.Τ.

Ἡ Σχολὴ ἔθεώρησε τέλος χρέος τῆς νὰ ἰδρύσῃ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ἔχουν πολὺπλοκον σύνθεσιν καὶ ἡ ἀντιμετώπισις αὐτῶν ἀπαιτεῖ ἰδιάζουσαν κατάρτισιν τῶν στελεχῶν τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τῶν ὀργανισμῶν, τῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Πλέον τούτου εἰς τὴν χώραν μας ἐδημιουργήθη μεταπολεμικῶς εἰς πολυπληθῆς κλάδος κοινωνικῶν λειτουργῶν, ὁ ὁποῖος προστιθέμενος εἰς τὰς χιλιάδας ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τοὺς

άσφαλιστικούς οργανισμούς, τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας, τὰ κέντρα κοινωνικῆς προνοίας ἀποτελεῖ τὴν πολυπληθῆ στρατιάν τῶν λεγομένων κοινωνικῶν ὑπαλλήλων. Πάντως οὗτοι ἐλαχίστην διαθέτουν προπαιδευσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν λειτουργήμα ὅπερ ἀσκοῦν ἀφοῦ ὅπως εἶναι γνωστὸν βασικὰ μαθήματα Κοινωνικῆς μορφώσεως δὲν διδάσκονται εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς ἢ ὅταν διδάσκονται περιορίζονται εἰς γενικότητας μὴ ἐπαρκεῖς διὰ μίαν ὀλοκληρωμένην κατάρτισιν.

Πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῆς ἀποστολῆς ἡ Σχολὴ ὠργάνωσε τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ὅπερ ἀποσκοπεῖ πρῶτον εἰς τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν ὑπὸ ὄρους ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πλησιάζοντας τὴν πραγματικότητα. Εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ὀργανωτικῶν προβλημάτων, οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος τῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὑλικοῦ καταλλήλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις ἰδίᾳ κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον. Εἰς τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ γραφείου εἴτε τῇ αἰτήσει ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων σχετικῶν μὲ αὐτήν. Εἰς τὴν παροχὴν τέλους ἐπιστημονικῆς βοήθειας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων καὶ ἰδίᾳ ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς.

Ἄλλοις τομεῦς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ἐκδοτικός. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐκδοθέντα βιβλία καὶ βιβλιάρια ὑπερβαίνουν τὰ 130 (*). Τὸ μηνιαῖον ὄργανον αὐτῆς «Σπουδαί» ἀποτελεῖ καύχημα διὰ τὴν Σχολὴν καὶ περιλαμβάνει μελέτας πρωτοτύπου, μεταφράσεις, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασκόπησιν, βιβλιοκρισίαν ἑλληνικὴν καὶ ξένην ἀναλυτικὴν καὶ συνοπτικὴν βιβλιογραφίαν.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἔχει καταστῆ πασιδῆλον ὅτι εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ὀργάνωσιν πρωταρχικὸν καὶ κυρίαρχον ρόλον παίζει ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ παρασκευὴ τῶν ἐκάστοτε καταρτιζομένων σχεδίων δράσεως.

Τοῦτο ἰσχύει ὅταν πρόκειται εἴτε περὶ κρατικῆς δράσεως εἴτε περὶ δράσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ χαρακτήρος. Ἡ τεχνικὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως ὑπὸ τὴν ὄψιν τῶν νεωτέρων στατιστικῶν μεθόδων καὶ τῆς ὁσημέραι βαθυτέρας διεισδύσεως τῶν πλέον ἐξειλιγμένων μαθηματικῶν κλάδων εἰς τὴν οἰκονομικὴν θεωρίαν ὑπέστη βαθυτάτην μεταμόρφωσιν καὶ ἡ ἀκολουθημένη μέχρι τοῦδε ὀρθόδοξος ἀντίληψις εἰς τὴν θεώρησιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀτελής καὶ ἄνευ ἰσχυροῦ ἐπιστημονικοῦ βάθρου.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸν τομέα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, μιᾶς χώρας, ἔχει

(*) Ἴδὲ πίνακα ἐκδόσεων εἰς εἰδικὸν φυλλάδιον εἰς τεῦχος 1 τοῦ IB' τόμου.

πρὸ πολλοῦ κατανοηθῆ ὅτι ὁ γραμμικὸς προγραμματισμὸς ὑπὸ τὴν εὐρείαν αὐτοῦ ἔννοιαν ὑποβοηθεῖ τὴν συστηματικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀναγκαίου ἑκάστοτε ὕλικου στατιστικοῦ, τὴν ἔρευναν τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν διαφορῶν οικονομικῶν μεγεθῶν καὶ τὴν διαμόρφωσιν ἑνὸς σχεδίου optimum διὰ μίαν ὀλοκληρωμένην ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ταύτης. Κατὰ τὸν προγραμματισμὸν αὐτὸν παρουσιάζονται τεράστια προβλήματα πρὸς λύσιν ὅπως τῆς ὀργανώσεως καὶ γεωγραφικῆς κατανομῆς τῶν μεγάλων ὑπὸ ἴδρυσιν οἰκονομικῶν μονάδων, τοῦ μεγέθους αὐτῶν, τῆς σχέσεως τούτων πρὸς τὴν ἐν γένει ἀπασχόλησιν τοῦ ὑφισταμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ὡς καὶ τοῦ αὐξανομένου σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἀπωτάτων συνεπειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τῆς χώρας βραχυπροθέσμως καὶ μακροπροθέσμως. Εἰς τὸν οἰκονομικὸν προγραμματισμὸν, ἐπὶ κλίμακος ἐθνικῆς, περιλαμβάνονται ὅλα τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τὰ ἀφορῶντα εἰς πάντας τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος μὲ προέχουσαν θέσιν τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ Σχολή μας πρὸ διετίας ἤρchiσε ν' ἀναπτύσσει πρωτοβουλίαν καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτάτου τούτου ἐπιστημονικοῦ τομέως ἦτοι τοῦ γραμμικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς λειτουργικῆς ἐρέυνης ἢ ἐπιχειρησιακῆς ἐρέυνης (Recherches Operationnelles) διδάσκουσα συστηματικῶς τὸν νέον τοῦτον κλάδον καὶ παρασκευάζουσα στελέχη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσκόλων προβλημάτων τοῦ προγραμματισμοῦ. Εἶναι καὶ πάλιν πανέτοιμος νὰ δώσῃ τὴν μάχην τῆς ἐπιστημονικῆς ἀμίλλης διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς στάθμης τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ εἰς τομεῖς, οἱ ὅποιοι ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε ἀμελητέοι ἢ ἦσαν ἄγνωστοι εἰς τὸν τόπον μας.

E. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ